

सं गमयुगी ब्राह्मण जीवनका तीन विशेषताहरू

आज बापदादा आफ्ना सरव सदा साथमा रहने, सदा सहयोगी बनेर, सेवाको साथी बनेर सेवा गर्ने र साथमा चलने श्रेष्ठ बच्चाहरूलाई देखेर हरषित भइरहनु भएको छ। साथ रहने अर्थात् सहज स्वतः योगी आत्माहरू। सदा सेवामा सहयोगी साथी बनेर चलने अर्थात् ज्ञानी आत्मा, सच्चा सेवार्थी। साथ चलने अर्थात् समान र सम्पन्न करमातीत आत्माहरू। बापदादाले सबै बच्चाहरूमा यी तीन विशेषताहरू देखिरहनु भएको छ— तीनै कुरामा कहाँ सम्म सम्पूर्ण बनेका छन्? सं गमयुगको श्रेष्ठ ब्राह्मण जीवनको विशेषतामा यी तीनै आवश्यक छन्। योगी आत्मा, ज्ञानी आत्मा र बाबा समान करमातीत आत्मा— यी तीनै मध्येमा यदि एउटा पनि विशेषतामा कमी भयो भने ब्राह्मण जीवनका विशेषताहरूको अनुभवी बनदैनौं अर्थात् सम्पूर्ण ब्राह्मण जीवनको सुख वा पराप्तिहरूबाट बञ्चित हुन्छौं किनकि बापदादाले सबै बच्चाहरूलाई सम्पूर्ण भवको वरदान दिनुभएको छ। यसतो होइन— यथाशक्ति योगी भव वा यथाशक्ति ज्ञानी आत्मा भव भनेर यसतो वरदान दिनुभएको छ! साथ साथै सं गमयुग जुन सारा कल्पमा विशेष युग हो, यो युग अर्थात् समयलाई पनि वरदानी समय भनिन्छ किनकि वरदाता बाबा वरदान बाँड्ने यही समयमा नै आउनुहुन्छ। वरदाता आउने कारणले समय पनि वरदानी हुन्छ। यस समयलाई यो वरदान छ। सरव पराप्तिहरूमा पनि सम्पूर्ण पराप्तिको यही समय हो। सम्पूर्ण सत्तिले पराप्त गर्ने पनि यही वरदानी समय हो। सारा कल्पमा कर्म अनुसार परारब्ध पराप्त गरिन्छौं वा जसतो समय त्यसतै फल स्वतः पराप्त भइरहन्छ तर यो वरदानी समयमा एक कदम तिमीहरूको कर्म र पदमगुणा बापदादाद्वारा मदतको रूपमा फल सहजै पराप्त हुन्छ। सत्ययुगमा एको पदमगुणा पराप्त हुँदा नै तर अहिले पराप्त भएको परारब्धको रूपमा त्यसलाई भोग्ने अधिकारी बनन्छौं। केवल जम्मा गरेको खाँदै तल आउँदै जान्छौं। कला कम हुँदै जान्छ। एउटा युग पूरा हुँदा कला पनि १६ कलाबाट १४ हुन पुग्छ नि। तर सम्पूर्ण पराप्ति कुन समयको थियो जुन १६ कला सम्पूर्ण बन्यो? त्यो पराप्तिको समय यस सं गमयुग हो। यो समयमा बाबाले खुल्ला दिलले सरव पराप्तिहरूको भण्डार वरदानको रूपमा, वरसाको रूपमा र पढाइको फलस्वरूप पराप्तिको रूपमा— तीनै सम्बन्धले तीन रूपमा विशेष खुल्ला भण्डार, भरपुर भण्डार बच्चाहरूको अगाडि राख्नुभएको छ। यति उतिको हिसाब राख्नुहुन्न, एको पदमगुणाको हिसाब राख्नुहुन्छ। केवल आफ्नो पुरुषार्थ गरिन्छौं र परारब्ध पाउँछौं, यति मात्रै भनिँदैन। तर बाबा रहमदिल बनेर, दाता बनेर, विधाता बनेर, सरव सम्बन्धी बनेर स्वयं हर सेकेण्ड सहयोगी बननुहुन्छ। एक सेकेण्डको हिममत र अनेक वर्ष गरे समान मेहनतको मदतको रूपमा सदा सहयोगी बननुहुन्छ, किनकि जान्नुभएको छ— अनेक जनमदेखि भटकिएका निरबल आत्माहरू हुन्, थाकेका छन् त्यसैले यतिसम्म सहयोग दिनुहुन्छ, सहयोगी बननुहुन्छ। स्वयं अफर गर्नुहुन्छ— सरव प्रकारको बोझ बाबालाई देऊ। बोझ उठाइदिने अफर गर्नुहुन्छ। भाग्यविधाता बनेर, नले जफुल बनाएर, श्रेष्ठ कर्मको ज्ञान स्पष्ट समझाएर भाग्यको रेखा खिच्ने कलम तिम्रो हातमा दिनुभएको छ। भाग्यको रेखा जति लामो खिच्न चाहन्छौं त्यति खिच्न सक्छौं। सरव खुल्ला खजानाको चाबी तिम्रो हातमा दिनुभएको छ। र, चाबी पनि कति सहज छ। यदि मायाको तूफान आइहाल्यो भने पनि छुट्ट्याउँ बनेर सदा सेफ पनि राख्नुहुन्छ। जहाँ छुट्ट्याउँ हुन्छ त्यहाँ तूफानले के गर्छ? सेवाधारी पनि बनाउनुहुन्छ र साथ-साथै बुद्धिमानको बुद्धि बनेर आत्माहरूलाई टच पनि गर्नुहुन्छ, जसबाट नाम बच्चाहरूको, काम बाबाको सजिलै हुन्छ। यति सन्नेह प्यारले प्रिय बनाएर पालना गर्नुहुन्छ मानौं लाग्छ सदा अनेक झुलामा झुलाइरहनु हुन्छ! पाउ तल राख्नु दिनुहुन्छ। यसरी कहिले खुसीको झुलामा, कहिले सुखको झुलामा, कहिले बाबाको काखको झुलामा, आनन्द, प्रेम, शान्तिको झुलामा झुलाउनुहुन्छ। झुल्नु अर्थात् मोज मनाउनु। यी सरव पराप्तिहरू यस वरदानी समयका विशेषता हुन्। यो समयमा वरदाता विधाता भएको कारणले, बाबाको र सरवको सम्बन्ध निरवाह गर्ने कारणले बाबा रहमदिल हुनुहुन्छ। एको पदम दिन विधि यस समयको हो। अनन्तमा त हिसाब किताब चुक्ता गर्ने आफ्ना साथीहरूबाट काम लिनुहुन्छ। साथी को हो, जाने का

छौ नि? फेरि यो एक्को पदमगुणाको हिसाब समाप्त हुन्छ। अहिले रहमदिल हुन्छ, फेरि हिसाब-किताब सुरु हुन्छ। यस समयमा त माफ पनि गरिदिनुहुन्छ। कडा भूललाई पनि माफ गरेर अझै सहयोगी बनेर अगाडि उडाउनुहुन्छ। केवल दिलबाट महसुस गर्नु अर्थात् माफ हुनु। जसरी दुनियाँ काले माफी लिनछन्, यहाँ तयो रीतिले माफ लिइँदैन। महसुसताको विधि नै माफी हो। त्यसैले दिलबाट महसुस गर्नु, कसैले भनेर वा समयमा काम चलाउने लक्ष्यले मागेको माफी मनजुर हुँदैन। कति बच्चाहरू चतुर पनि हुन्छन्, वातावरण हेरेर भन्छन्- अहिले लाई महसुस गरौं, माफी लिऊँ, पछि हेरौंला। तर बाबा पनि नले जफुल हुन्छन्, जान्नुहुन्छ, त्यसैले मुसकुराएर छोडिदिनुहुन्छ, तर माफी मनजुर हुँदैन। विना विधिको सिद्धि त मिल्दैन नि। विधि एक कदमको हुन्छ, र सिद्धि पदम कदमको हुन्छ। तर एक कदमको विधि यथार्थ त हुनुपर्छ नि। त्यसैले यस समयको विशेषता कति छ वा वरदानी समय कस्तो छ- यो सुनाउँ।

वरदान:-

ी समयमा वरसा लिँदैनौ भने अरू कुन समयमा लिनछौ? समय समाप्त भएपछि समय परमाणु यो समयको विशेषता पनि समाप्त हुन्छ। त्यसैले जे गर्नु छ, जे लिन छ, जे बन्नु छ, त्यो अहिले वरदानको रूपमा बाबाको मदतको समयमा बनेर बनाऊ। पछि यो डाइमण्ड चानस मिल्न सक्दैन। समयको विशेषता त सुन्यौ। समयको विशेषताको आधारमा ब्राह्मण जीवनका जुन ३ विशेषताहरू बताउँ, यी तीनैमा सम्पूर्ण बने। तिमीहरूको विशेष सलोगन पनि यही छ- 'योगी बने पवित्र बने। ज्ञानी बने, कर्माती बने' जब साथमा जान्नु नै छ भने सदा साथमा रहनेहरू नै साथमा जान्छन्। जो साथमा हुँदैनन्, तिनीहरू साथमा कसरी जान्छन्? समयमा तयार नै हुँदैनन्, साथमा जानको लागि किनकि बाबा समान बन्नु अर्थात् तयार हुनु हो। समानता नै हात र साथ हो। नतर के हुन्छ? अगाडि चलनेलाई हेरेर पछि-पछि आयौ भने त साथी भएनौ। साथी त साथमा जान्छन्। धेरै समयसम्म साथमा रहने, साथी बनेर सहयोगी बन्ने- यो धेरै समयको संस्कारले नै साथी बनाएर साथमा लै जान्छ। अहिले नै साथमा रहँदैनौ भने यसबाट सिद्ध हुन्छ- दूर रहन्छौ। यो दूर रहने संस्कारले साथमा जाने समयमा पनि दूरीको अनुभव गराउने छ, त्यसैले अहिले बाटै तीनै विशेषतालाई चेक गर। सदा साथमा रहने गर। सदा बाबाको साथी बनेर सेवा गर। करावनहार बाबा हुन्छन्, निमित्त करनहार म हुँ- तब कहिल्यै पनि सेवा हलचलमा आउँदैन। जहाँ एकलै हुन्छौ, तब म-पनमा आउँछौ, अनि माया बिरालोले म्याऊँ-म्याऊँ गर्छ। तिमीहरूले म-म गरछौ उसले भन्छ- म आऊँ, म आऊँ। मायालाई बिरालो भन्छौ नि। त्यसैले साथी बनेर सेवा गर। कर्माती बन्ने परिभाषा पनि बडो गह्र्य छ, त्यो फेरि सुनाउँला।

आज केवल यी ३ कुराको चेक गर्नु। समयको विशेषताको लाभ कहाँ सम्म प्राप्त गरेका छौ? किनकि समयको महत्त्व जान्नु अर्थात् महान बन्नु हो। स्वयंलाई जान्नु, बाबालाई जान्नु- जति यो महत्त्वपूर्ण छ, त्यति नै समयलाई जान्नु पनि आवश्यक छ। त्यसैले बुझ्यौ, के गर्नु छ? बापदादा बसेर रिजलट सुनाउनु भन्दा पहिला आफ्नो रिजलट आफै निकाल किनकि बापदादाले रिजलट बताउनुभयो भने रिजलट सुनेर सोच्नेछौ- अब त बताइसकनु भयो, अब के गर्ने, अब जो हुँ जस्तो हुँ ठीक छ। त्यसैले फेरि पनि बापदादाले भन्छन्- यो चेक गर, त्यो चेक गर। यो इनडाइरेक्ट रिजलट सुनाइरहनु भएको छ किनकि पहिलै भनिएको छ- रिजलट सुनाउनेछु र समय पनि दिइएको थियो। कहिले ६ महिना, कहिले एक वर्ष दिइएको छ। फेरि कतिले यो पनि सोच्छन्- ६ महिना त पूरा भयो, केही सुनाउनु भएन, तर बताउनु भयो नि- अझै फेरि पनि केही समय रहमदिलको छ, वरदानीको समय छ। अहिले चित्रगुप्त गुप्त छन्। फेरि परत्यक्ष हुन्छन्, त्यसैले फेरि पनि बाबालाई दया लाग्छ- ठीकै छ, एक वर्ष अरको दिऊँ फेरि पनि आफ्नै बच्चाहरू हुन्। बाबाले चाहनुभयो भने के गर्न सक्नुहुन्न! सबैको एक-एक कुरा बताउन सक्नुहुन्छ। कतिले भोलानाथ समझन्छन्। त्यसैले कति बच्चाहरूले अहिले पनि बाबालाई भोला बनाइरहन्छन्। भोलानाथ त हुन्छन्, नै तर महाकाल पनि हुन्छन्। अहिले त्यो रूप बच्चाहरूको अगाडि देखाउनु भएको छैन। नतर फेरि सामुन खडा हुन सक्ने छैनौ त्यसैले जानेर पनि भोलानाथ बन्छन्, अनजान पनि बन्छन्। तर के को लागि? बच्चाहरूलाई सम्पूर्ण बनाउनको लागि। बुझ्यौ? बापदादाले यी सबै दृश्य देखेर मुसकुराइरहनु हुन्छ। कसता-कसता खेल् गरन्छन्, सबै देखिरहन्छन्, त्यसैले ब्राह्मण जीवनको विशेषतालाई स्वयं चेक गर र स्वयंलाई सम्पन्न बनाऊ। अचछा!

चारैतिरका सरव योगी आतमाहरूलाई, ज्ञानी आतमाहरूलाई, बाबा समान करमातीत श्रेष्ठ आतमाहरूलाई, सदा स्वयंको, समयको महत्त्वलाई जानेर महान् बनने महान् आतमाहरूलाई, सदा बाबाको सरव समबन्धको पराप्तिको लाभ लिन समझदार, विशाल बुद्धि, स्वच्छ बुद्धि, सदा पावन बच्चाहरूलाई बापदादाको यादप्यार एवं नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमरनिङ्ग, नमस्ते ।

पारटिहरूसँग भेटघाट:- सदा आफूलाई सरव शक्तिहरूबाट सम्पन्न मास्टर सरवशक्तिमान आतमा अनुभव गरछौ? बाबाले सरवशक्तिहरूका खजाना वरसामा दिनुभएको छ । तयसैले सरवशक्तिहरू तिम्रो आफ्नो वरसा अर्थात् खजाना हुन् । आफ्ना खजानाहरू साथमा रहन्छन् नि? बाबाले दिनु भयो, बच्चाहरूको भयो । तयसैले जुन चीज आफ्नो हुन्छ, त्यो स्वतः याद रहन्छ । अरू जुनसुकै पनि चीजहरू छन् ती विनाशी हुन् तर यी वरसा वा शक्तिहरू अविनाशी हुन् । आज वरसा मिल्यो भोलि समाप्त भयो । यसतो होइन । आज खजाना छ भोलि कसैले जलाइदियो, कसैले लुट्यो- यसतो खजाना होइन, जति खर्च गरछौ तयति बढ्दै जान्छ । जति ज्ञानको खजाना बाँड्छौ तयति नै बढिरहन्छ । सरव साधनहरू पनि स्वतः पराप्त हुँदै जान्छन् । तयसैले सदाको लागि वरसाको अधिकारी बन्यौ? यसको खुसी रहन्छ नि । वरसा पनि कति श्रेष्ठ छ! कुनै अप्राप्ति छैन, सरव पराप्ति छ ।

अमृतवले ला विदाईको समयमा दादीहरूसँग र दादी निरमलाशान्तासँग बापदादाको भेटघाट :-

महारथीहरूको हरेक कदममा सेवा हुन्छ । चाहे बोलुन् चाहे नबोलुन् तर हरेक करम, हरेक चलनमा सेवा हुन्छ । सेवा विना एक सेकेण्ड पनि रहन सक्दैनन् । चाहे मनसा सेवा होस्, चाहे वाचा सेवा होस्, चाहे समबन्ध-सम्पर्कले तर निरन्तर योगी हुन्छन्, निरन्तर सेवाधारी पनि हुन्छन् । ठिकै छ- जुन खजाना मधुबनमा जम्मा गरेका छौ त्यो बाँडे र सबैलाई खुवाउनको लागि गइरहेका छौ । महारथीहरू यस स्थानमा रहनु पनि अनेक आतमाहरूलाई स्थूल सहारा हुन जान्छ । जसरी बाबा छत्रछायाँ हुनहुन्छ तयसैगरी बाबा समान बच्चाहरू पनि छत्रछायाँ बनन्छन् । सबैजना देखेर कति खुसी हुन्छन्! तयसैले यो वरदान छ सबै महारथीहरूलाई । दृष्टिलाई वरदान, मसतकलाई वरदान कति वरदान छन्! हरेक करम गर्नु निमित्त करम नदरियहरूलाई वरदान छ । नयनले हेर्दा के समझन्छौ? सबैले समझन्छन् नि- बाबाको नजर यी आतमाको नजरबाट अनुभव हुन्छ । तयसैले नयनलाई वरदान भयो नि । मुखलाई वरदान छ, यो अन्हारलाई पनि वरदान छ, कदम-कदमलाई वरदान छ । कति वरदान छन् के गन्ती गर्न सक्छौ! अरूलाई त वरदान दिनुहुन्छ तर तिमीहरूलाई त पहिला नै वरदान मिलेको छ । जुनसुकै पनि कदम उठाऊ, त्यो वरदानहरूले झोली भरिएको हुन्छ । जसरी लक्ष्मीलाई देखाउँछन् नि- उनको हातबाट धन सबैलाई मिलिरहन्छ । थोरै समयको लागि होइन सदा सम्पत्तिकी देवी बनेर सम्पत्ति दिइ नै रहन्छिन् । तयसैले यो कसको चित्र हो?

तयसैले कति वरदान छन्! बाबाले त भननुहुन्छ कुनै वरदान बाँकी रहेको छैन । तयसैले के दिऊँ? वरदानहरूबाट नै सजिएर चलिरहेका छौ । जसरी भन्छन् नि- हात घुमायो अनि वरदान मिल्यो । बाबाले त 'समान भव' को वरदान दिनुभएको छ, यसमा सबै वरदान मिल्छन् । जब बाबा अव्यक्त हुनु भयो, तब सबैलाई 'समान भव' को वरदान दिनु भयो नि । केवल सामुनने भएकाहरूलाई मात्र होइन, सबैलाई दिनुभयो । सूक्ष्म रूपमा सबै महावीरहरू बाबाको सामुनने थिए र वरदान मिल्यो । अचछा ।

तिमीहरूको साथमा सबैको आशीर्वाद र दवाई छ नै, तयसैले ठूलो बीमारी पनि सानो हुन जान्छ । केवल रूपरेखा देखाउँछ तर आफ्नो दाउ लगाउन सक्दैन । भयंकरबाट सामान्य रूप देखाउँछ । बाँकी त बाबाको हात र साथ सदा छ नै । हरेक कदममा, हरेक बोलीमा बाबाको आशीर्वाद वा दवाई मिलिरहन्छ । तयसैले बेफिकर रहनु छ । (यसबाट फरी कहिले भइएला?) यसरी फरी भयो भने त फेरि सूक्ष्मवतनमा पुगछौ । यसबाट अरूलाई पनि बल मिल्छ । यो बिमारीले पनि तिमीहरूको सेवा गरछ । तयसैले बिमारी बिमारी हुँदैन सेवाको साधन हुन्छ । नत्र अरू सबैले समझिनेछन्- यिनीहरूलाई त

मदत छ, यिनीहरूलाई अनुभव कहाँ छ र? तर अनुभवी बनाएर अरूलाई हिममत दिलाउने सेवाको लागि अलिकति रूपरेखा त देखाउँछु नि। नतर सबै निराश हुन्छन्। तिमीहरू सबैले उदाहरणको लागि सानो रूपरेखा देख्छौ, बाँकी चुक्ता भइसकेको छ, केवल रूपरेखा मात्र रहेको छ। अचछा।

विदेशी भाइ-बहिनीहरूसँग:- दिलबाट हरेक आत्मा प्रति शुभ भावना राख्नु- यही दिलको थैँकस् हो। बाबाको हरेक कदममा हरेक बच्चाहरूलाई दिलबाट थैँकस् मिलिरहनछ। सङ्गमयुगलाई सर्व आत्माहरू प्रति सदाको लागि थैँकस् दिन समय भनिन्छ। सङ्गमयुग पूरा नै थैँकस् डे हो। सदा एक-अर्कालाई शुभ कामना, शुभ भावना दिदै गर र बाबाले पनि दिनहुन्छ। अचछा।

वरदान:- खुसीको साथमा शक्तिलाई धारणा गरेर विघ्नलाई पार गर्नु विघ्न जित्नु भव जुन बच्चाहरू जन्मा गर्नु जानेका हुन्छन् तिनीहरू शक्तिशाली बन्छन्। यदि अहिले भरखरै कमायो, अहिले भरखरै बाँड्यो, स्वयंमा समाहित गरेन भने शक्ति रहँदैन। केवल बाँड्ने वा दान गर्नु खुसी हुन्छ। खुसीको साथमा शक्ति भयो भने सजिलै विघ्नजित्नु बनछौ। अनि कुनै पनि विघ्नले लगनलाई डिसटर्ब गर्नु छैन तयसैले जसरी चेहेराबाट खुसीको झलक देखाइन्छ तयसैगरी शक्तिको झलक पनि देखियोस्।

सलोगन:- परिसंस्थितिबाट आत्तिनुको सट्टा तयसलाई शिक्षक सम्झेर पाठ सिक।

सूचना:- आज अन्तराष्ट्रिय योग दिवस हो, बाबाका सबै बच्चाहरू साँझ ६:३० देखि ७:३० बजेसम्म विशेष परमधामको उच्च स्थानमा स्थित भएर लाइट, माइट हाउस बनेर परकृति सहित पूरा विश्वलाई सरञ्चलाइट दिने सेवा गर्नुहुने छ।